

Principperne om hvordan man finder sand viden

19. Søg og du skal finde, bank på døren og den åbnes – Spørg og du skal modtage.

Dette princip har sit udspring i Mesterens ord:

”Bed, så skal der gives jer; søg, så skal I finde; bank på, så skal der lukkes op for jer. For enhver, som beder, får; og den, som søger, finder; og den, som banker på, lukkes der op for.” (Matthæus 7:7-8)

Jeg kan huske den første gang, jeg hørte dette skriftsted, da jeg var ung. Jeg syntes, det var et vidunderligt løfte, for jeg havde mange spørgsmål. Men til min skuffelse opdagede jeg, at det ikke bare fungerede uden videre at bede at bede Gud om et svar. Til sidst fandt jeg følgende skriftsted, som opmuntrede mig:

”Han sagde også til dem: »Hvis en af jer har en ven og midt om natten går hen til ham og siger: Kære ven, lån mig tre brød, for en ven af mig er kommet rejsende, og jeg har ikke noget at byde ham, og han så svarer derindefra: Spar mig for det besvær! Døren er allerede låst, og mine børn og jeg selv er gået i seng. Jeg kan ikke stå op og give dig noget – jeg siger jer: Selv om han ikke står op og giver ham noget for venskabs skyld, vil han dog på grund af hans påtrængenhed rejse sig og give ham, hvad han har brug for. Jeg siger jer: Bed, så skal der gives jer; søg, så skal I finde; bank på, så skal der lukkes op for jer. For enhver, som beder, får; og den, der søger, finder; og den, der banker på, lukkes der op for. (Lukas Evangeliet 11:6-10)

Jeg fik nyt mod, da jeg læste dette. Det virkede som en nøgle. Selvfølgelig modtager man ikke øjeblikkeligt det, som man beder om, men man må være vedholdende i et stykke tid. Så det besluttede jeg at være. Jeg ville spørge og lede, indtil jeg modtog noget, også selv om det skulle vare et stykke tid. Før eller senere ville jeg finde ud af, om princippet virkede.

Så jeg begyndte at søge efter svar på forskellige mysterier, som interesserede mig. I et godt stykke tid virkede det ikke som om, der skete ret meget, men så begyndte inspirationen at komme i de stille øjeblikke, hvor jeg mindst ventede det. I begyndelsen var den indre stemme så stille og så lille, at jeg troede, det var min egen fantasi. Andre gange syntes principperne at komme til mig som et flammende lyn, men med tiden begyndte jeg at afbalancere det intense med den indre stille stemme, og til min glæde fandt jeg, at jeg kunne få svar på mine spørgsmål. Nogle gange tog det bare længere tid end andre.

Der er mange spørgsmål, som jeg endnu ikke har modtaget svar på, men for de fleste af dem gælder, at jeg ikke har søgt svaret intenst. De ting, jeg energisk har søgt svar på, er altid blevet besvaret med tiden.

Og det bringer os frem til Princip 20 – Spændingspunktet.

Spændingspunktet er et stressende punkt, der går forud for al skabelse, lige så vel som det bringer os fremad i viden og intelligens.

Hvis man tager et modelfly og trækker dets propeller op, så vil gummibåndet blive mere og mere stramt eller spændt, indtil det til sidst er helt spændt op. I begyndelsen virker det måske som om,

der ikke sker ret meget, og at der ingen spænding opbygges, men hvis man bare bliver ved, så bliver gummibåndet til sidst stramt, og spændingen i det er således opbygget. Den, der vil flyve med modellen, må have en god dømmekraft og blive ved lige til det rigtige tidspunkt. Hvis han spænder det for hårdt, vil gummibåndet gå i stykker, og det vil jo være en ulykke. Men hvis han spænder det lige netop tilpas, så kan han udnytte energien fra spændingen konstruktivt og få flyet til at flyve.

Et andet og anderledes eksempel på spændingspunktet er, når man kommer sukker i et glas vand. Hvis man kun kommer en lille smule i, så ser det ud som om, sukkeret forsvinder, og at der ingenting sker, fordi sukkerpartiklerne fordeler sig mellem vandmolekylerne. Men hvis man bliver ved med at komme sukker i, så vil mellemrummene mellem molekylerne blive fyldt op, og der vil opstå et spændingspunkt i vandet. Når dette punkt nås, bliver sukkeret synligt, og noget af det, som før var skjult, materialiserer sig nu sammen med det sidste sukker, man kom i.

Her er der en overensstemmelse i forhold til at finde det, du søger. Når du retter din opmærksomhed mod det, du søger, og sender energi til det, ser det måske ud til, at der ikke sker noget i en periode. Men når spændingspunktet nås, vil der ske en næsten mirakuløs materialisering. Den sker måske gennem den lille, stille stemme, en brændende bekræftelse eller i et glimt af intuitiv viden.

Vær sikker på, at lignelsen om den vedholdende nabo er sand. Hvis du bliver ved med at søge, vil det liv, som er højere end dig, til sidst give op og give dig det, du ønsker.

Socioheresy skriver:

Jeg har aldrig rigtigt brudt mig om det sted i Biblen, hvor det næsten lyder som om, Jesus siger, at det virker at plage Gud. Jeg ville have gættet på, at hvis Gud skulle rationere svarene på folks bønner, så ville de, der jamrede mest, ikke stå forrest i køen.

Men nu kan jeg godt se, at det ikke lige var det, han sagde – han siger nærmere, at vi skal blive ved med at prøve, og til sidst når den, der besvarer bønner, kan se, at man er urokelig i sit fortsæt, så vil man begynde at få nogle svar.

JJ

Jeg tror, vi er enige om, at vedholdenhed og beslutsomhed er vigtige ingredienser, når det gælder om at få det, vi gerne vil have.

Desværre er det sandt, at det er det knirkende hjul, der bliver smurt. Jeg har netop læst et interessant eksempel på dette. Selv om de påstår, at et krydstogtskib er fyldt op, så er det ikke sandt. De reserverer flere af deres bedste kahytter til folk, som klager over deres logi. Det er ironisk, når man tænker over det, at kroniske klagere får en bedre kahyt, end den de har betalt for, mens andre, som er mere samarbejdsvenlige, ikke får nogen belønning – undtagen måske bedre service fra personalet.

21. Stil spørgsmål

Det lyder som et meget simpelt princip til at finde sand viden, men I ville blive overraskede, hvis I vidste, hvor overset det er, måske endda også af jer selv. Problemet med at finde frem til sandheden

er, at hvis den søgende ikke stiller spørgsmål og leder efter svaret på sådanne spørgsmål, så kommer han heller ikke til at finde ret meget.

Jeg troede engang, at de fleste mennesker var som mig og havde en masse spørgsmål, som de gerne ville have svar på, men jeg var ude for en interessant oplevelse, som overbeviste mig om, at de fleste ikke stiller spørgsmål, før en eller anden autoritet beordrer dem til det.

I mine yngre dage da jeg var lidt naiv, underviste jeg en søndagsskoleklasse. En del af tiden brugte vi på Kristi Genkomst, så jeg syntes, jeg ville stille et spørgsmål til klassen, som bestod af ca. 30 elever. Her er spørgsmålet:

”Lad os nu sige, at Genkomsten netop var sket, og at Jesus selv var her til stede, og at I var tæt på ham. I kan stille ham alle de spørgsmål, I har lyst til. Hvad ville I spørge ham om?”

Til min forbløffelse blev der ikke rakt én eneste hånd i vejret. Der var flere i klassen, jeg betragtede som ret spirituelle, og jeg havde regnet med, at de var lige så nysgerrige som mig, men jeg så ingen hænder.

Efter et øjeblik ubehagelig stilhed valgte jeg en af de mere intelligente elever: ”Du ville da bestemt have et eller andet, du gerne ville spørge Jesus om?”

Han tav. Han kunne ikke komme i tanke om noget.

Så henvendte jeg mig til en ung kvinde, som var et trofast medlem af kirken: ”Det ville være den største mulighed for menneskene i mere end 2000 år. Er der ikke noget, du gerne ville spørge ham om?”

Hun tænkte sig om et øjeblik og svarede: ”Jeg kunne måske spørge ham, hvordan vi kunne gøre det bedre, når familien har fællesaktiviteter hver mandag.”

Jeg var dybt forbløffet og troede næsten ikke mine egne ører. Her var der en klasse med ca. 30 mennesker, og det her var det eneste spørgsmål, de kunne finde på. Det var på dette tidspunkt, jeg begyndte at forstå, hvor lidt nysgerrighed, der findes hos menigmand.

Så nu vil jeg kaste spørgsmålet ud her på Keys listen, hvor jeg tror og håber, at medlemmerne er mere nysgerrige end ortodokse religiøse mennesker. Las os forestille os, at du havde en chance for at snakke med Kristus, Gud en Mester eller et andet højere væsen, som havde adgang til alle mysterierne. Fortæl os om tre spørgsmål, du ville stille.

Kære venner,

Det var storartede spørgsmål. I står helt sikkert flere trin over den søndagsskoleklasse, jeg nævnte tidligere.

Der var flere spørgsmål, jeg især syntes om.

Jeg vil begynde med mit yndlingsspørgsmål, men jeg vil dermed ikke forklejne nogen som helst af de andre spørgsmål. Der var rigtig mange gode spørgsmål, som vi simpelthen ikke har tid nok til at komme ind på.

Her er spørgsmålet, som får en guldstjerne. Det kommer fra Ash, som spørger:

”Har du brug for min hjælp, og hvis du har, hvordan kan jeg så bedst hjælpe?”

Der er en naturlig tilbøjelighed til at gøre det modsatte og bede Gud om at hjælpe os, til at fortælle om os selv og spørge om, hvad vi skal gøre.

Ash stiller det interessante spørgsmål, om Gud eller de højere liv har brug for vores hjælp. Måske har de ikke brug for den, men hvis de har, hvilken slags hjælp har de så brug for? Er der mon en mulighed for, at det, de har brug for fra os, er meget anderledes, end hvad vi tror?

Ash' spørgsmål er anderledes, fordi de fleste mennesker slet ikke ville tænke på at stille det. Hvorfor? Fordi mange tænker, at Gud er langt fra at behøve nogen form for hjælp. Ash stiller her spørgsmålstejn ved det, de fleste tror, og derved går han mod strømmen, og det at gå mod strømmen vil føre til viden, hvis personen er åben og modtagelig.

Ethvert liv i universet har på den ene eller anden måde brug for hjælp fra andre liv, som er både højere og lavere. At opsøge et andet liv og spørge, om det har brug for hjælp, vil manifestere Guds kærlighed.

De andre to spørgsmål, han stillede, var også gode. Jeg har skrevet temmelig meget om dem begge, men et af spørgsmålene egner sig godt til en audio udgivelse engang i fremtiden.

2. Hvordan kan jeg opnå at have din tilstedeværelse hos mig konstant?

3. Hvordan kan jeg vide, om det jeg ”hører” indeni er fra mit eget indre selv eller det egoistske selv? Eller hvordan kan jeg komme mere ”i harmoni” med ånden og være sikker på, at det er den sande ånd, som kommunikerer med mig?

Et andet interessant spørgsmål kom fra vores ven, Dean. Han spørger: ”Hvorledes er det muligt, at noget som helst eksisterer og hvorfor?”

Det er også et spørgsmål, som virker mystisk på mig. Jeg ville spørge sådan her: ”Hvordan kan det lade sig gøre, at noget overhovedet eksisterer?” Hvis der bare eksisterede en enkelt sten i universet, så ville det være forbløffende og forvirrende nok, men alle muligheder eksisterer.

Vi ved, at der findes noget derude, fordi vi oplever det. Descartes tænkte længe og indgående over dette og konkluderede til sidst: ”Cognito, ergo sum” eller ”Jeg tænker, derfor eksisterer jeg”.

Vi ved, at vi er her, og at der eksisterer noget, vi kalder form, tanke og eksistens, så vores virkelige spørgsmål må handle om, hvad vi opfatter som virkelighed. Hvordan selve grundlaget for virkeligheden blev til, har jeg aldrig set så meget som et forsøg på en forklaring på. Skabelse, ja. Der er mange store tænkere, der har forsøgt at forklare den, men hvordan eksistensen eller Gud blev til er et helt andet spørgsmål.

Tænk positivt!

Sharón spørger:

Jeg har et spørgsmål. Der er så megen snak om dommedag og jordens undergang, som cirkulerer rundt, og nu oplever vi nogle jordændringer – vi ser, at der finder nogle omlægninger sted, men det ser ikke ud til at være enden for menneskene – langt fra i virkeligheden. Så mit spørgsmål er: hvorfor skulle menneskene gentagne gange få at vide, at der skal komme 1000 år med fred og velstand, hvis vi i stedet for skal udslettes? Jeg ved godt, at Gud har humoristisk sans, men jeg tror ikke, at Han ville sige, at vi vil få 1000 år med fred og velstand, og at vi kun kan opnå det ved at tynde så kraftigt ud i befolkningen på jorden, at der ikke længere findes mennesker nok til at føre krig. Er min tankegang helt forkert? Burde jeg være bekymret?

JJ:

Entropi og ødelæggelse er vejen med den mindste modstand. Det kræver meget mere at bygge op end at rive ned. Denne dovenskab dukker også op, når det drejer sig om, hvordan menneskene tænker på fremtiden. Det er meget lettere at forestille sig, hvordan en strålende forandring skal finde sted ved, at alting bliver ødelagt, end det er at frelse menneskene og skabe noget smukt.

Der er altid den risiko, at vi kan ødelægge os selv gennem en katastrofe, men frøene til denne fare ligger mest i menneskenes trossystemer omkring kommende rædsler. Energi følger tanke, og fordi der er så mange, der tænker på jordens undergang, så truer denne mulighed mere, end den burde. Det er i virkeligheden forbløffende, at vi er i så god form, som vi er, når man tænker på alle de trossystemer om verdens undergang, der findes i øjeblikket.

Desværre er New Age folk lige så slemme som de kristne og muslimerne på dette område, for de sætter altid datoer for ødelæggelse, uanset om det drejer sig om planet x, 2012 eller en invasion af ondsindede rumvæsner.

Det er Broderskabets ønske, at vi slutter os sammen med dem og dyrker den positive opbygning af energierne, og at vi træder ind i den nye tidsalder uden at møde store ødelæggelser først. Husk på, at Menneskesønnen kom ikke for at ødelægge, men for at frelse.

Hvis den ødelæggelse, som mange håber på, skulle komme, så vil der ikke følge 1000 strålende år med fred og velstand efter, men et langt sejt træk tilbage til den civiliserede verden.

Copyright © 2006 by J J Dewey, All Rights Reserved